

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio LXXV. Valentina Rectoriæ, 17. Martij 1651. Exceptio transactionis admittenda est ad impediendam executionem literarum Apostolicarum. Quæ intrusio requiratur vt locus non sit regulæ de ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

siue s. quod equidem in dicta Calagurritana beneficij sub
s. Idcirco, in dicta Auerfana Iurispatronatus, s. Que
attentata in Maceraten. attentato num. 26. Iunij 1648.
coram R. P. D. meo Verofilio, s. cum vero, ac prius
in Verulana Beneficij 31. Iannarij 1646. coram Me,
s. non obstat, vers. eoque magis, & alibi passim.
3 † Exceptio autem, quod huiusmodi commissio sub-
reptitiæ impetrata fuerit, nempe sub narratiua,
quod pronunciatum fuisset per diffinitiuam, non
admittitur in Curia ob facilem recursum ad Prin-
cipem pro illius moderatione, vt dixit Rot. coram
san. mem. Gregor. dec. 435. num. 5. coram bon. mem.
Coccin. dec. 74. num. 4. in Perusina attentatorum, co-
ram Manzano apud Zacch. de oblig. Cam. dec. 87.
n. 8. & in Iannu. separationis Thori 24. Iannarij 1646.
coram R. P. D. meo Meltio, s. Quia dato etiam.

4 Nec obstat, quod Capitulum, & Canonici Ec-
clesiæ Collegiæ Sancti Andrea Terræ Vetrallæ,
ad quorum præsentationem emanauit Institutio
Farinacij, prætendant constare de ipsorum bono
iure ex codicillis postea conditis ab Antonio de
Pacchis fundatore Iurispatronatus controuersi,
ideoque non sit locus reuocationi attentatorum, vt
respondum fuit in Lucana Canonica. 1. Iul. 1647. co-
ram R. P. D. meo Rojas, s. Plerius quia.

5 Quoniam conclusio procedit, quando adeo no-
toriè constat de bono iure attentantis, ac de malo
attentata passi, vt nullo prius velamine offuscari
possit, in quibus terminis loquitur Rota in allegata
Lucana Canonica. Alias autem si huiusmodi ex-
ceptio indigeat discussione non retardat reuocatio-
nem attentatorum, sed reicitur ad iudicium peri-
torum, vt optime probat Lancelot. de attent. part. 3.
cap. 24. quæst. 1. numer. 62. quem sequuta fuit Rota
coram san. mem. Gregor. dec. 465. num. 9. coram
bon. mem. Buratto dec. 13. num. 9. repetita in recent.
dec. 503. num. 6. par. 1. coram san. mem. Coccino
dec. 397. sub num. 2. coram Martino Andrea decision.
37. n. 5. decis. 82. n. 13. idemque comprobatur in Me-
leniana Parochialis 26. May 1651. coram Me, s. final.
In proposito autè prætenso Capituli redditur admo-
dum dubia ex deductis ab informantibus pro Ful-
uio, & præsertim ex eo, an Institutio Federici Ansel-
mi, qui præsentauit eundem Fuluium, per codicil-
los reuocari potuerit, præsertim dum iam ipse vi-
gore Testamenti sententiam immissionis ab A. C.
reportauit, ac existit in quasi possessione præsentan-
di; & an Capitulum legitime potuerit præsentare,
dum adsunt hæredes Hieronymæ cohæredis Anto-
nij, qui pariter eundem Fuluium præsentarunt.
Ideoque exactiorem discussionem exposcit, & con-
sequenter interim impediri non valet commissorum
attentatorum reuocatio.

Et ita vtraque, &c.

R. P. D. BICHIO
Valentina Rectoria.

Veneris 17. Martij 1651.

Ad partem 1. cap. 85.

ARGUMENTVM.

EXceptio intrusionis admittenda est ad
impediendam executionem Literarum
Apostolicarum, & quæ intrusio requiratur,

vt locus non sit Regulæ de subrogandis, pro-
priè tamen requiritur vera intrusio, cum
quis propria autoritate, vel sine titulo ab
eo obento qui habet ius conferendi, posses-
sionem accepit, ita vt possessio à subrogato
capta, lite pendente ex eo solo non dicatur
intrusiva, quamvis in alia materia nomen
intrusiliarius pateat. Sub eadè gratia potest
obtineri alia pro confirmatione prima,
quamvis prima sit defectiua vel obreptitia.
Intrusio in Regula de subrogandis illa tan-
tum damnatur, quæ adest tempore subroga-
tionis. Quando in prouisionibus ad sunt
clausulæ consuetæ subrogatio concessa cen-
setur.

SVMMARIVM.

- 1 Que sit vis Clausula, dummodo intrusus non sis.
- 2 Papa non censetur remississe intrusionem, nisi fuerit
expresse narrata.
- 3 Exceptio que oritur ex ventre Literarum retardat
executionem.
- 4 Intrusus dicitur qui capit possessionem Literis non ex-
peditis.
- 5 Possessio capta lite pendente est intrusiva.
- 6 In materia Regula de subrogandis videtur comprehen-
di omnis species intrusionis.
- 7 Sed contrarium verius est, nempe, vt requiratur vera
& propria intrusio, videlicet possessio sine titulo
habito ab eo qui potest conferre, vel capta propriis
autoritate.
- 8 Intrusus non dicitur ad effectum Regule de subrogan-
dis qui possessionem accepit vigore Literarum
Apostolicarum.
- 9 Ampliatur etiam si possessio capta fuerit lite pen-
dente.
- 10 Ille cuius possessio præcedens fuit attentata, & impro-
ba, non est attendenda, etiam ad effectum quod
citari non debeat.
- 11 Possessio ad effectum Regule de subrogandis sufficit quod
non sit violenta, & possessor habeat titulum.
- 12 Ad euitandam intrusionem requiritur titulus vali-
dus.
- 13 Sub eadem data signari possunt plures gratia inter se
compatibiles, quarum una tendit ad maiorem cor-
roborationem alterius.
- 14 Titulus obentus ab habente potestatem dicitur colora-
tus, quamvis habeat aliquos defectus.
- 15 Regula de subrogandis non excludit futuram intru-
sionem.
- 16 Subrogatio Literis non expeditur, nihil tribuit.
- 17 Quod habetur sub eadem data, censetur eodem tempore
concessum.
- 18 Ex stylo subrogatio concedi solet sub eadem gratia
principali.
- 19 De iure communi cessantibus Bullis in contra-
rium possessio capi potest in vim simplicis signa-
turæ.
- 20 Gratia est perfecta ab ipso die supplicationis sig-
natæ.
- 21 Exceptio subreptionis non retardat executionem sub-
rogationis.
- 22 Subrogato datur immissio absque alia iustificacione
quando defunctus prædecessor possidebat.

DECISIO LXXV.

- 1** Abent Literæ Apostolicæ subrogationis gratiosæ concessæ Lauditis Pedro expressam conditionem ex ipsa Regula Cancellariæ de subrogandis desumptam, dummodo intrusus non sit, quæ operatur ut gratia non suffragetur constituto de intrusione. Rebuff. in prax. benefic. tit. de subrogat. gloss. 4. num. 2. Rot. dec. 306. sub num. 3. vers. quia remanet dec. 343. num. 9. p. 1. rec. Tum ex natura conditionis negatiue implicantis contrariam voluntatem concedentis in casu contrario. l. aliquando 106. ff. condit. & demonstr. Seraph. decis. 838. num. 8. Mantica. decis. 27. num. 3.
- 2** Tum in odium intrusionis quam Papa non censetur remisisse nisi fuerit expressè narrata, Franc. in cap. cum quis num. 8. de preben. in 6. Felin. in cap. postulat si ante fin. vers. secundus casus, de rescript. Paris. in terminis subrogationis cons. 47. num. 47. lib. 4. Gigas in tract. de intrusion. impress. post eius cons. 49. Garz. de benef. part. 1. cap. 6. vlt. n. 225. Tum quæ exceptio hæc oriatur ex ventre ipsarum Literarum subrogationis admittenda est ad earum executionem retardandam, iuxta theot. Felin. in cap. ex parte il. 2. num. 12. vers. decimo fallit de offic. deleg. quam sequuta est Rot. coram Seraph. dec. 980. n. 13. coram Buratt. dec. 122. n. 2. ubi allegantur concord.
- 4** Intrusio autem Lauditis deducitur ex duplici capite. Primo quia ante expeditionem subrogationis gratiosæ possessionem Rectoris cepit vigore Literarum Apostolicarum gratiæ principalis expedita sub supplicatione subreptitia ob non expressionem veri valoris, ac nominis prædecessoris, & quamvis sub eadem data signata fuisset altera supplicatio cum veri valoris, & dicti nominis expressione, ex ea tamen Literis desuper non expeditis, capi non potuit possessio stante extrauag. Iulij III. quicquid fuerit antiquitus, ut declarat Lortier. de re benefic. lib. 3. quest. 13. n. 30. & q. 19. num. 56. post Lancell. de attent. lit. perd. part. 2. in prefat. num. 378. Azor. in sit. moral. tom. 2. lib. 7. cap. 35. q. 10. vers. tertio intrusus. Tum Secundo, quia tempore capte possessionis padebat lis cœpta cum Cabreas Lauditis prædecessore; quod enim possessio sic capta sit intrusiva probatur ex allegatis a Crescent. dec. 19. num. 4. & dec. 120. vers. secundo quia de sent. & re iudic. Flores de Mena var. q. lib. 1. quest. 4. sub num. 46. vers. & intrusus. Cassador. dec. 9. de caus. poss. & propriet. Tum Quodquæ præfata conditio Regulæ de subrogandis comprehendat omnem intrusionis speciem, tradit Mandos. in reg. de subrog. quest. 4. sub num. 2. vers. eo tamen. Rebuff. in prax. benefic. tit. de subrogat. gloss. 4. num. 4. & seqq. Filliuc. oper. moral. tom. 3. tractat. 41. num. 79. & in terminis intrusi lite pendente, Garz. de benef. p. 1. cap. 10. n. 266.
- 7** Ceterum contrariam sententiam, videlicet quod Regula de subrogandis non comprehendat omnem intrusionis speciem, sed intelligenda sit de vera, & propria intrusione, cum scilicet quis, vel propria auctoritate, vel sine titulo eius, qui potest conferre possessionem inuasit, tradit Lott. de re benefic. lib. 2. q. 20. num. 82. Rot. dec. 21. sub n. 4. in fine vers. quia responderetur, & num. 5. p. 2. diuers. itavt qui possessionem cepit de manu Executoris vigore Literarum Apostolicarum non dicatur ad hunc effectum intrusus. Sarnen. in regul. de subrogat. q. 4. sub n. 1. vers. quia ille. Gigas de intrusion. num. 78. & seqq. Rot. decis. 343. num. 9. part. 1. rec. decis. 344. num. 16. part. 5. d. cis. 137. num. 16. coram bon. mem. Vigellen. & in lanu. n. Parochialis 12. Decembr. 1632. coram Eminen. D. Card. Hieronym. Verospio, in Pistorien. seu nullius Beneficij 19. Iun.

1634. coram Reueren. D. meo Decano, impress. apud Moder. Perus. de manum. dec. 633. num. 11. & in proximis terminis de Clausula, dummodo in beneficiis huiusmodi se non intruserint, appositæ in reg. Cancell. de Triennali, tradit Sarnen. super eadem reg. q. 47. num. 3. ubi in fin. dicit rationem, quia ubi constitutio est pœnalis non includit omnes species intrusionis, sed solum verè, & propriè intrusos; & alius nusquam daretur casus, quo vitium possessionis antea capte purgaretur per subsequentem receptionem gratiosam, & sic destrueretur receptissima conclusio pluribus comprobata, & firmata apud Card. Mantica. dec. 71. n. 10. & in decisione huius causæ coram Me. d. dec. 71. n. 10. & in decis. 1646. §. non obstat, & generaliter quod possessio lite pendente capta à subrogato in ius, & possessionem defuncti non dicatur intrusiva. Lancell. de attent. p. 2. cap. 3. n. 87. & cap. 4. in prefat. n. 349. & seqq.

Ceperat autem Lauditis possessionem de manu Executoris vigore Literarum Apostolicarum, quæ ut infra demonstrabo gratis dicitur fuisse expedita super supplicatione subreptitia, & quamvis tunc super supplicatione subreptitia, & citatus non fuerit Altiria aduersarius, qui in capienda possessione præuenerat, ut citari debuisset ad effectum euitandi pœnas contra intrusum in cap. auaritia de elect. in 6. decretas videtur fuisse Rot. in sup. cit. d. c. 21. n. 6. & 7. ubi distinguit an possessio esset plena, vel vacua. p. 2. diuers. præter quod hæc decisio loquitur in eo, qui propria auctoritate possessionem cepit, cessat omnis difficultas in casu nostro, quia præcedens possessio Altiriz, cum fuerit attentata, & improba, ut firmatum fuit in dicta prima decisione huius causæ, iuxta stylum supponenda nullius momenti est ut in terminis ad exprem subrogati gratiosè respondit Rot. decis. 313. n. 1. apud Modern. Perus. de manum. quin vti infecta decreto irritanti regulæ reſeruatoriæ mensuræ cap. primi, ut lit. pendente in 6. habetur pro non possessione etiam ad effectum quod absque citatione Altiriz Lauditis capere potuerit possessionem, ut firmatum fuit in 2. decis. huius causæ 24. Maji 1647. §. sed possessione, & §. igitur. coram Me. pariter iuxta stylum supponenda, Tum fatique in omnem euentum effectus possessionis Lauditis, esto quod iuris ordine seruato ex eorum tradita non fuisset, non sit violenta ne quo habet Titulum Apostolicum dicatur intrusiva specie intrusionis quam regula de subrogandis repellit, ut declarat Mandos. in eadem regul. q. 4. sub num. 7. ubi ait ita intelligendam esse doctrinam tenentis in eadem regulam q. 4. in fine. dicentis non haberi pro intruso eum qui absque intimatione executorialium possessionem apprehendit, Cassador. dec. 6. num. 6. & 7. de caus. poss. & propriet. Gigas de intrusion. num. 79. qui loquitur in specie de apprehendente possessionem sine citatione partis. Cardin. Mantica. dec. 71. sub num. 5. vers. nam similiter, ubi quod licet possessio sit attentata, tamen ad effectum subrogationis gratiosæ possessor non habetur pro intruso.

Non obstat quod Titulus Apostolicus Lauditis non sit validus, ut ad euitandam intrusionem requiritur, Rot. d. dec. 21. n. 6. p. 2. diuers. Siquidem laborat vitio subreptionis ob non expressionem veri valoris, & diuersitatem nominis vltimi possessoris, & in beneficialibus qualibet minima subreptio tam gratiam vitiat, Put. dec. 126. per tot. lib. 1. in reſ. nam responderetur sub eadem data qua fuerat expedita Literæ Apostolicæ per executores eorum tæ duas fuisse signatas Supplicationes, in quarum altera expressus fuit verus valor, & nomen prædecessoris, Tum nec dubitari potest quin sub eadem data

gnari potuerint plures gratiæ inter se compatibles, & quarum una tendit ad maiorem corroboracionem alterius, vt dixit Rot. dec. 82. n. 2. apud Farin. post conf. & in Colonien. Canonicatus seu Pericul. 16. Decemb. 1647. coram R. P. D. meo Meltio, & Vercellen. Canonicatus 16. Iun. 1648. coram Meo, & magis in specie quod ibi prima supplicatio erat defectiua, vel obreptitia potuerit pro illius sanatione, & confirmatione signari alia sub eadē data tradit Lotter. de re benef. lib. 2. q. 23. n. 17. & duob. seq. Rot. dec. 514. n. 2. & seq. p. 3. diuers. & in d. Vercellen. Canonicatus coram Meo, vnde affirmari non potest quod Literæ Apostolicæ fuerint expeditæ in vim supplicationis subreptitiæ, quin potius militat præsumptio contraria pro validitate actus, Feder. de Sen. conf. 259. col. 2. versum in dubio. Cæf. de Graf. dec. 19. n. 5. de probat. Rot. dec. 285. n. 3. p. 1. rec. & fufficit de hoc posse dubitari ad evitandum obiectum intrusionis ex nullitate tituli resultans. Paris. conf. 225. n. 25. versum enim lib. 4. Guttier. conf. 10. n. 11. Flores de Mena var. q. lib. 1. q. 4. n. 47. 14 Gigas de intrus. n. 81. ¶ nam dummodo titulus sit ab habente potestatem conferendi, suffragatur, quamuis sit solum coloratus; Paris. d. conf. 125. n. 28. vbi quod negari non potest coloratum esse titulum obtentum auctoritate Apostolica sine mendacio. lib. 4. Rot. dec. 741. sub n. 8. p. 2. rec. dec. 137. n. 16. cor. bon. mem. Vrgellen. imò suffragari etiam titulum nullum fuit decifum apud Seraph. dec. 1238. n. 10. & inter rec. dec. 344. n. 16. p. 5. ex sententia gloss. in cap. fin. verb. inanes de elect. in 6. quam sequitur Aym. conf. 18. n. 9. licet secus sit quando Titulus emanauit à non habente potestatem conferendi quia tunc non habet Canonicum colore, vt bene declarat Paris. conf. 47. num. 40. lib. 4. decifio autem 21. parte 2. diuers. ex aduerso allegata loquitur in secundo casu, vt apparet sub n. 4. in fine ibi, absque auctoritate Superioris.

Manet itaque ex prædictis probatum quod possessio Lauditi non laborat intrusione de qua regula loquitur, sed vltius aduerterunt Domini quod eadem regula damnat duntaxat intrusionem existentem de tempore petitiæ subrogationis, quia qualitas adiecta verbo intelligenda est secundum tempus verbi. ex facto off. vulgar. & pupill. cumque ratio motiua regulæ, ne scilicet quis in intrusione perpetuo se confueat, ne sic intrusus qui poenam meretur consequatur gratiam, non militet in eo qui tempore subrogationis non est intrusus, cessare quoque debet dispositio regulæ, vt bene ratiocinatur Sarnen. in hac regulam q. 18. n. 3. Choxier ibid. n. 51. Lotter. de re benef. lib. 2. q. 20. n. 86. Seraph. dec. 1165. num. 6. in fin. Rot. inter recent. dec. 431. num. 2. par. 2. Neque vrget simile absolutionis à censuris ob recursum ad Iudices Laicos quæ non prodest si post eam obtentam iterum ad Laicos fiat recursus; Rot. dec. 173. n. 16. & seq. part. 6. recent. vel dispensationis super incestu, quam si ante eius consummationem nouus incestus committatur non suffragari tradit Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 25. sub num. 8. vbi dicit rationem quia adiunctus est casus qui erat necessariò explicandus Pontifici; Gutt. canon. q. lib. 2. cap. 25. num. 133. nam his casibus militat diuersa ratio cum sacri Canones damnent recursus, aut incestus quouis tempore committantur; Bonac. oper. moral. tom. 3. tit. de censur. in Bulla Cœne disp. 1. quest. 17. punct. 1. n. 23. ac toties incurratur excommunicatio, vel impedimentum matrimonij contrahatur quoties ad Iudices Laicos recurritur; Bonac. ibid. num. 29. vel incestus committitur; minusquē sit venia dignus, qui post crimen in idem crimen relabitur. l. nemo. Cod. Episc. 15 audien. Rot. d. dec. 173. n. 18. ¶ Regula verò nostra non

excludit in verbis futuram intrusionem, neque in casu nostro agitur de dispensatione ab intrusione semel incurfa, sed de iustificatione Clausulæ dummodo intrusus non sis in Regula de subrogandis, & in Literis subrogationis adiectæ, quam Clausulam satis est iustificasse de tempore signatæ supplicationis quia gratia iustificanda est de tempore datæ, cap. eam te. vbi Felin. numero 18. de rescripti. Franc. in cap. cum in illis sub numero 8. de præben. in 6. Alex. conf. 42. numer. 8. lib. 4. Rot. dec. 443. numer. 2. p. 2. rec. dec. 867. num. 5. coram bon. mem. Buratt. non attento qui dacciderit medio tempore inter supplicationem signatam, & Literarum desuper expeditionem; Rot. in Nuscana Canonicatus 11. Martij 1647. §. quia Breue, & §. seq. coram bon. mem. Arguelles, & in puncto subrogationis dec. 472. n. 4. p. 3. diuers. vbi dicitur ratio quia effectus subrogationis incipit à die datæ, & semper viget in persona subrogati.

Videndum ergo est an Lauditijs possessionem apprehendisset tempore petitiæ subrogationis, & quidem non ambigitur in facto quod apprehendit post duos menses à die datæ supplicationis gratiæ principalis, ex cuius Clausulis fuit desumpta subrogatio, sed quia reuera subrogatio non fuit expedita nisi de mense Octobris, & sic per duos ferè menses post captam possessionem tempus hoc expeditionis attendendum esse asserbant informantes pro Astiria eo quod Clausulæ principalis gratiæ continent duntaxat facultatem expediendi subrogationem gratiosam ibi. Ita quod literæ desuper in forma simplicis provisionis gratiosæ subrogationis, & c. expediti possint, & propterea ante huiusmodi expeditionem subrogatio aderat solum in potentia, quæ est quid diuersum ab ipsa dispositione, l. non quicquid. ff. Indic. gloss. in cap. nolle. verbo necesse distinet. 76. Rot. dec. 535. sub n. 3. p. 3. recent. ac petita, & concessa tunc demum videtur cum expeditur. Lotter. de re benef. lib. 3. q. 55. num. 28. & 29. Seraph. dec. 236. n. 2. ¶ vbi quod Literis non expeditis subrogatio nihil tribuit, cum aliis allegatis in Zamoren. Archidiacon. 2. Decembris 1647. §. casum coram R. P. D. meo Orthobono.

Visum fuit nihilominus quicquid sit ad alios effectus de quibus loquuntur mox allegati, ad effectum dignoscendi quando pro iustificatione Clausulæ dummodo intrusus non sis, subrogatio petita, & concessa dicatur, attendendum esse tempus gratiæ principalis, quia sub eadem data expediuntur Literæ subrogationis, ¶ & quod habetur sub eadem data censetur sub eodem tempore petitiæ, & concessum. 17 Rot. dec. 514. num. 8. p. 3. diuers. dec. 68. num. 6. & 7. dec. 231. num. 10. p. 5. recent. Gabr. conf. 193. num. 5. lib. 2. licet Literæ ex interuallo expediantur, Rot. in terminis subrogationis dec. 472. num. 4. part. 3. diuers. & in puncto gratiæ si neutri quæ pariter desumitur ex clausulis generalibus facultatiuis in gratia principali appositis attendi datam non autem expeditionis tempus fuit decifum apud Seraph. dec. 318. num. 1.

Ponderando præsertim Primò quod cum in provisionibus beneficiorum Clausulæ subrogationis soleant semper apponi in supplicatione gratiæ principalis, ipsa petitiio gratiæ principalis includit ex tunc petitionem subrogationis tanquam de stylo ad illam consecutiua eique solitæ annexi iuxta theoricam quam in capitulo Helij 31. de Simon. tradit Io. de Anan. sub num. 38. vers. & eodem modo, & vers. si illud venit. Felin. num. 23. & 25. Christoph. de Paz in Schol. ad leg. Regias Fili, l. 1. num. 28 fol. 48. Olasc. dec. 1. num. 24. Secundo quod concessio facultatis expediendi subrogationem, in dictis Clausulis conten-

tæ supponit perneceffe præexistentiam gratiæ subrogationis cum expediri non posset nisi ab initio concessa fuisset, & alia specialis supplicatio pro subrogatione non signetur, vt in puncto recedendo à priorum decisione contraria fuisse decisum constat in margine *dec. 423. Put. lib. 1. in correct.* nec vsquam fuit in posterum ab hac opinione recessum, licet recessum fuerit ab illatione ibidem in fine posita, quod scilicet vigore solius supplicationis possit subrogatus capere possessionem absque vitio intrusionis, idque ob constitutionem Iulij Tertij, † quia de iure communi licitum erat etiam Literis non expeditis possessionem capere in vim solius supplicationis, *Gabr. conf. 190. num. 11. lib. 1. Caldas quest. foren. lib. 1. quest. 22. sub num. 33. vers. sed contrarium ubi allegat concord.*

Non obstat quod facultas seu potentia agendi sit diuersa ab ipso actu, tum quia Clausulis generalibus supplicationis non conceditur facultas petendi, & obtinendi gratiam subrogationis, sed illam expediendi, & sic solum inferri posset, quod ea facultas sit diuersa ab ipsa expeditione, non autem quod sit diuersa à gratia subrogationis, † quæ ab ipsa die supplicationis signatæ fuit perfecta etiam antequam expediretur; *Gabr. conf. 192. num. 6. lib. 1. conf. 193. num. 7. lib. 2. Cassad. decisio. 4. num. 2. de caus. poss. & prop. Rot. dec. 418. num. 2. & 3. part. 1. diuers. decis. 356. num. 11. part. 1. recent. & in proximis terminis dec. 158. num. 7. eadem p. 1. recent.* Tum etiam quia cum nihil repugnaret quin ab initio expedirentur etiam Literæ subrogationis gratiosæ ipsa permissio, & facultas vim habet actualis dispositionis, & gratiæ, vt per Sarnen *super regula de anal. quest. 47. num. 6. Gabr. conf. 154. num. 33. lib. 1. Card. Mant. de tacit. & ambig. lib. 4. tit. 3. n. 14.* adeo quod expeditio Literarum cum solum respiciat perfectionem executiuam seu in actu secundo gratiæ subrogationis ab instanti supplicationis signatæ suam habentis in actu primo perfectionem, non operatur vt tunc dicatur petita, & concessa subrogatio, sed petitio tribui debeat soli supplicationi, eaque tanquam principium actus considerari, ad notata per Dec. in *c. licet causam. n. 138. vers. non obstat de probat. l. si quis in fundi vocabul. n. 5. & seqq. ff. leg. 1. & in proximis terminis Rot. dec. 100. n. 27. p. 5. recent.*

Non obstat quod Literæ subrogationis sint expeditæ super supplicatione subreptitia, quia vt supra dictum fuit, duæ fuerunt signatæ supplicationes super gratia principali, & exceptio subreptionis retardare non valet executionem subrogationis, vt in puncto respondit Rot. coram Card. Mantic. *decis. 71. num. 9. ubi allegantur concord. Mohed. dec. 11. ante numer. 1. vt lit. pend.*

Quapropter cum de cætero ex deductis in ultima decisione sub die 22. Iunij 1650. coram Me constet de Clericatu subrogati, de reservatione, ac lite, ac de possessione defuncti, ad quam fuit Lauditiu subrogatus ei absque alia iustificacione denegari non potest immisio, quicquid dicendum esset, nisi prædecessor possedisset, & in eius possessionem Lauditiu fuisset subrogatus, vt distinguendo latè declarat Marefc. *variar. resol. lib. 2. cap. 1. num. 52. & 4. seqq.* Neque Altiria aduersarius allegare potest se esse legitimum contradictorem, uti habentem parem titulum, hoc est à Papa mediante collatione sibi facta à Commendatore Hierosolymitano in vim Indulti Pontificij Religionis concessi, quia non dicitur habere parem titulum, qui non habet similem gratiam subrogationis, & sola possessio ad hunc effectum non releuat nisi capta fuerit de manu executoris, vt alijs allegatis verumque firmatum fuit

in *Compofellana Parochialis 1. Iulij 1648. & 29. Iun. 1649.* coram R. P. D. meo Otthobono, ubi subditur alia limitatio casui nostro applicabilis, quando scilicet titulus contradictoris est notoriè nullus, qualem esse titulum Altiriæ ostendit vltima supracitata decisio anni 1650.

Et ita decisum vtraque parte bis informante, &c.

R. P. D. B I C H I O

Valentina Rectoriæ.

Lunæ 31. Iunij 1651.

Ad partem 2. cap. 3. n. 14.

ARGVMENTVM.

Exceptio obreptionis retardat omnem iudicium executiuum. Omissionis nominis Impetrantis non nocere, si constet de identitate personæ. De nullitate impetrationis ob non expressum verum valorem. Negatiua expeditionis Literarum, quomodo probari possit. Subrogatus quando sit fundatus in possessione. Possessio possessioni quomodo, & quando cumuletur queat.

SVMMARIVM.

- 1 Quomodo obreptionis vitium nullam reddat perfectionem.
- 2 Obreptio retardat executionem cuiuscunque petitionis.
- 3 Quamvis sit defectus in expressione nominis, si quod aliunde persona sit certa.
- 4 Quæ sit differentia inter expressionem valoris percensum & per non excessum.
- 5 In exprimendo valore beneficii deducenda sunt in Ecclesia.
- 6 In probando valore probatio debet percurrere tempore gratiæ.
- 7 Ad executionem subrogationis gratiosæ præcedit etiam sine productione Literarum præiudicium principalis.
- 8 Negatiua expeditionis Literarum debet concludi probari.
- 9 Productio facta in vno iudicio non nocet in alio, sed etiam inter easdem personas.
- 10 Sufficit possibilitas in contrarium, vt excludatur probatio negatiua.
- 11 Assertio Summi Pontificis multum facit, dum agitur tantum de retardatione executionis.
- 12 Subrogato licet non concedatur manutentio expeditionis defuncti, datur tamen ex propria possessione ipsius.
- 13 Data possibilitate alterius tituli conceditur manutentio subrogato.
- 14 Subrogato dari potest manutentio loco immisio.